

TOMAŽ ŠALAMUN

A hitetlen unoka

„Gyerekek, Trieszt és Bécs között aludhattok
a vonaton. Útközben nincs semmi.”

(Nagyanyám, Mila Gulič, 1891–1978)

Ne szunnyadj el
Velence és Bécs közt a
vonaton, nyájas
olvasó.
Szlovénia olyan
parányi, hogy könnyen
észre sem veszed! A Sierrától keletre
fekvő ranchomnál is
kisebb!
Inkább állj föl,
hajolj ki az ablakon, bár ki van írva:
TILOS!
Hallgass
arany szavamra!

REIMAN JUDIT fordítása

ALEŠ DEBELJAK

Prózaversek

Mihajlo Pantićnak

Az időről írsz, de nem a mostaniról. Férfiakról. Nőkről.
Az óráról órára halványuló emlékről. A látomásaidban találkozó
idegenek kelletlenségéről. A folyó torkolata felett és a szobákban
lebegő nyirkos sötétéről. Hozzám hasonlóan, néha sokkal jobban.
Kint eső permetez. Valaki, akit mindketten ismerünk, Berlinbe
készül. Örökre. Hideg csillagok hunyorognak. Majd fél évszázada
vagyunk bezárva ki-ki a maga nyelvébe, noha egyazon világon,
egyazon kínon osztozunk. Úgy fáj ez neked, ahogyan nekem?
Új nap kezdődik. Valóban: mit mondjak még neked?

* * *